

عنوان مقاله:

علل ابهام مکان در شاهنامه ی فردوسی

محل انتشار:

فصلنامه شعرپژوهی (بوستان ادب)، دوره 7، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد رضا صالحی مازندرانی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید چمران اهواز

نصراالله امامی - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید چمران اهواز

عبدالله ادیم - دانشجو

خلاصه مقاله:

حماسه های بزرگ همواره دارای ساختار محتوایی، بیانی و زبانی خاصی هستند که گویای وجوه مشترک این آثار است. از آن جا که زمان و مکان در آثار حماسی و روایت های گوناگون آن ها در نسل های مختلف تا زمان تکوین نهایی این قسم از آثار دست خوش تغییرات مختلف می گردد، رفته رفته زمان و مکان هویت آشکار و عینی خود را از دست می دهد و از این رو در حماسه های بزرگ با ابهام در زمان و مکان روبرو می شویم. در شاهنامه فردوسی نیز که یکی از شاهکارهای حماسی جهان است، چنین جنبه ای کاملاً آشکار است و حماسه پژوهان و شاهنامه شناسان همواره بر وجود ابهام مکان همراه با ابهام زمان در این اثر سترگ استاد توس تأکید ورزیده اند؛ ولی هرگز به علل این ابهام که محصول روایات مختلف شفاهی و نقل سینه به سینه آن هاست، توجهی نداشته اند. این مقاله با بررسی همه جانبه ی علل ابهام مکان در شاهنامه و شواهد تاریخی و جغرافیایی و آن چه از شاهنامه دریافت می شود، کوشیده است تا نکته های تازه و بی پیشینه های را در این زمینه مطرح و افق های روشنی را در این موضوع بگشاید. واژه های کلیدی: حماسه، شاهنامه، ابهام مکان، ابهام زمان.

کلمات کلیدی:

حماسه، شاهنامه، ابهام مکان، ابهام زمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1459119>

